

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2554

©2554

อริวัฒน์ วงศ์ประไพโรจน์

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

ผู้วิจัย อธิวัฒน์ วงศ์ประไพโรจน์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. สหพันธ์ ตั้งเบญจสิริกุล)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร. ชุติมาวดี ทองจีน)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ...3... เดือน ...มิถุนายน... พ.ศ. 2554

อริวัฒน์ วงศ์ประไพโรจน์. ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มิถุนายน 2554 , บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ การเคลื่อนไหวของราคาราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

(54 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.สหพันธ์ ตั้งเบญจสิริกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเคลื่อนไหวของราคาราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ โดยมีกรอบแนวคิดของตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (Tourist) ดัชนีค่าเงินบาท (REER) และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) กับตัวแปรตาม คือ ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (HEALTH) เพื่อให้ นักลงทุนมีเครื่องมือและแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุน และนักลงทุนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์แนวโน้มของปัจจัยทางเศรษฐกิจในอนาคตว่าจะมีผลกับราคาราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้

ผู้ศึกษาได้อาศัยข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บรวบรวมจากหน่วย งานภาครัฐ ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา - การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งใช้ข้อมูลรายไตรมาสและมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2543 – ไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 ซึ่งมีจำนวนข้อมูลทั้งสิ้น 32 หน่วย โดยใช้วิธีการ Multiple Regression Analysis ในการทดสอบ รวมถึงการทดสอบความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนที่ไม่คงที่ (Heteroscedasticity) และค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) และดัชนีค่าเงินบาท (REER) มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ หรือมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของราคาราคาหุ้นในกลุ่มการแพทย์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 83% โดยดัชนีค่าเงินบาทมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ สำหรับตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของราคาราคาหุ้นในกลุ่มการแพทย์

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเฉพาะบุคคลในครั้งนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. สหนนท์ ตั้งเบญจสิริกุล อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย งานวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ และสามารถนำวิชาการต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง มาไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และพี่ๆ ของผู้วิจัยที่ให้โอกาสสูงสุดในชีวิต คือ สนับสนุนผู้วิจัยทางด้านการศึกษาเสมอมา ตลอดจนเป็นกำลังใจและดูแลเอาใจใส่ผู้วิจัยทำให้ผู้วิจัยมีความมานะ อดทน จนทำให้ทำงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี รวมถึงเพื่อนๆ ของผู้วิจัยทุกท่าน และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชา กลุ่ม 1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในด้านของข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับงานในวิจัยครั้งนี้ตลอดมา คุณค่าและประโยชน์จากการค้นคว้าอันพึงมีของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบทดแทนบุญคุณค่าต่อบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนศิษย์มาตลอด ด้วยวิญญานของความเป็นครู ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

อิวัฒน์ วงศ์ประไพโรจน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
ขอบเขตของงานวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเศรษฐศาสตร์มหภาค	9
ทฤษฎีผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนต่อตลาดหลักทรัพย์	12
อุปสงค์การท่องเที่ยวและอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ	15
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประเภทของงานวิจัย	29
กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	29
ประเภทของข้อมูลที่ใช้วิจัย	29
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
สรุปการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป	33
ผลการทดสอบสมมติฐาน	34
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	39
อภิปรายผลการวิเคราะห์	40
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	41
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจ	42
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก ก ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	45
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ค่าสมการถดถอย	50
ประวัติผู้เขียน	54

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มการแพทย์	2
3.1	ตารางสรุปการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.2	ตารางสรุปเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล	31
4.1	ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป	33
4.2	สรุปผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติของสมการ Multiple Regression	34
4.3	สรุปผลการวิเคราะห์ค่า Coefficient , Std. Error , t-Statistic , Prob	35
4.4	ตารางทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity)	37
4.5	ตารางแสดงการทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนของสมการถดถอย (Error)	38

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1	3
1.2	5
4.1	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) ได้สรุปถึงปัจจัยทุนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ อันจะส่งผลต่อระดับรายได้และความเป็นอยู่ดีของประชาชน ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของการลงทุน จะส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิตภาคการณจ้างงาน และตัวแปรอื่นๆ ในเศรษฐกิจมหภาค ดังนั้นตลาดการเงิน (Financial Market) จึงเป็นแหล่งเงินทุน ทั้งในด้านการระดมทุนของผู้ต้องการเงินทุนและเป็นแหล่งการปล่อยเงินทุนสำหรับผู้ที่ต้องการปล่อยเงินทุนส่วนเกินที่ตนมีอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งอำนวยความสะดวกแก่บุคคลทั้งสองฝ่ายให้สามารถทำธุรกรรมได้สะดวกขึ้น ตลาดทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในฐานะที่เป็นแหล่งระดมทุนให้กับทั้งภาครัฐและเอกชนช่วยเสริมสร้างความสมดุลให้กับระบบการเงินลดการพึ่งพิงเงินทุนจากภาคธนาคารเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและก่อให้เกิดการจ้างงาน ตลอดจนเป็นช่องทางออมของประชาชน การมีตลาดทุนที่เข้มแข็งจะช่วยลดความผันผวนต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันที่มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่รวดเร็วได้อีกด้วยซึ่งตลาดทุนนับเป็นส่วนหนึ่งของตลาดการเงินจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) ได้กล่าวถึง สถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญแห่งหนึ่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) ภาครัฐได้เริ่มให้ความสนใจอย่างจริงจังโดยมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่สองเป็นต้นมา (พ.ศ.2510 -2514) และสามารถจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์อย่างเป็นทางการ โดยออกเป็นพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งเดียวในราชอาณาจักร เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศ ให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่มีความเกี่ยวข้องในตลาด จัดการควบคุมซื้อขายหลักทรัพย์ให้มีความเป็นระเบียบ มีสภาพคล่องและมีความยุติธรรม ซึ่งอาจพิจารณาได้เป็นกลุ่มหลักๆ 3 กลุ่มตามหน้าที่ของสถาบันการเงินที่มีเสถียรภาพทั่วไป ก็คือ การเสริมสร้างสภาพคล่อง (Liquidity) การกระจายความเสี่ยง (Risk Sharing) หรือการลดความผัน

ผวน (Volatility) และการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Information Efficiency) อันหมายถึงการมีต้นทุนทางการเงินหรือมีต้นทุนในการทำธุรกรรมที่ต่ำ (Low Transaction Cost)

บริษัท (จำกัด) มหาชน ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแบ่งออกเป็นหลายกลุ่มธุรกิจ โดยในปัจจุบันกลุ่มการแพทย์(HEALTH) มีบทบาทสำคัญมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจเนื่องจากมนุษย์หันมาใส่ใจด้านสุขภาพของตนเองมากยิ่งขึ้น มีอายุยืนยาวขึ้น สุขภาพแข็งแรงขึ้น เนื่องมาจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่ใช้ในการรักษา ทำให้ธุรกิจเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เงินทุนค่อนข้างมากในการดำเนินธุรกิจและหลายบริษัทได้มีการระดมทุนผ่านทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ (HEALTH) เป็นกลุ่มหลักทรัพย์ย่อยกลุ่มหนึ่งที่อยู่ภายใต้กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (Services) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้มีทุนส่วนเกินสามารถนำเงินทุนส่วนเกินมาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทเหล่านี้ได้ผ่านทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์นั้นเป็นกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจเนื่องจากมีระดับความผันผวนของผลประกอบการค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับหุ้นขนาดใหญ่ๆ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีให้เลือกลงทุนเป็นจำนวนมากพอสมควร โดยข้อมูล ณ วันที่ 19 มกราคม 2554 บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มการแพทย์ มีทั้งหมด 13 บริษัท ดังนี้

ตารางที่ 1.1: รายชื่อบริษัทจดทะเบียนกลุ่มการแพทย์ (HEALTH)

1.บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน) (AHC)
2.บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน) (BGH)
3.บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) (BH)
4.บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน) (CMR)
5.บริษัท โรงพยาบาลกรุงธน จำกัด (มหาชน) (KDH)
6.บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน) (KH)
7.บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน) (M-CHAI)
8.บริษัท วัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน) (NEW)
9.บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน) (NTV)
10.บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน) (RAM)
11.บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน) (SKR)

(ตารางมีต่อ)

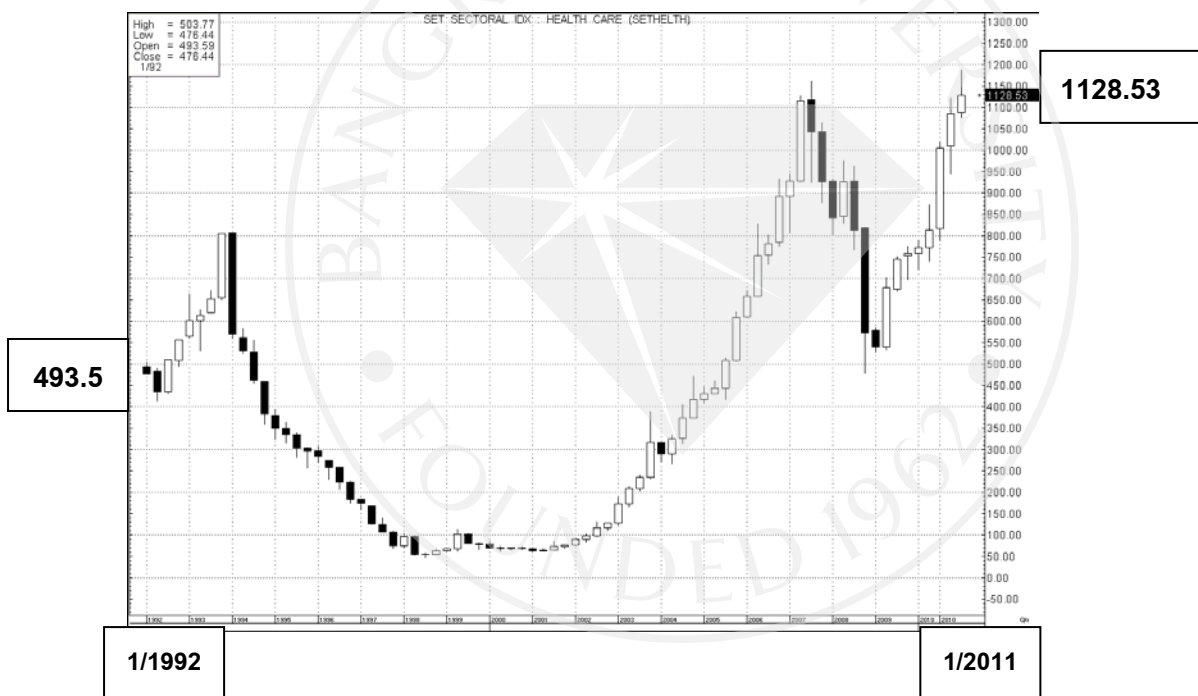
ตารางที่ 1.1 (ต่อ) : รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มการแพทย์ (HEALTH)

12.บริษัท สมิตีเวช จำกัด (มหาชน) (SVH)

13.บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน) (VIBHA)

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2554). *ข้อมูลรายบริษัท*. สืบค้น วันที่ 19 มกราคม 2554, จาก <http://www.set.or.th/th/company/companylist.html>.

ภาพที่ 1.1 : ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (HEALTH) ปี 1/1992 – 1/2011

ที่มา : บริษัท บิสนิวส์ เอเอฟอี (ประเทศไทย) จำกัด (2551). *โปรแกรม Apex 4.20 Workstation for Windows*. สืบค้น วันที่ 31 มกราคม 2554 , จาก <http://www.bisnews.com/th/>

หุ้นกลุ่มโรงพยาบาลได้รับความนิยมนักลงทุนต่างชาติโดยเฉพาะพวกกองทุนต่าง ๆ มากขึ้นนั้น มีเหตุผลมาจากกิจการโรงพยาบาลเป็นกิจการที่มีอัตราการเจริญเติบโตอย่างมั่นคง ตามอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมหรือชุมชน รวมทั้งการพัฒนาพฤติกรรมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น ๆ เป็นหลัก จึงทำให้รายได้ของโรงพยาบาลมีอัตราการเติบโตอย่างคงที่ ถึงแม้จะไม่

มีการเคลื่อนไหวเหมือนกิจการอุตสาหกรรมอื่น ๆ แต่ก็ไม่ผันผวนไปตามภาวะเศรษฐกิจมากนัก นอกจากนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันอัตราการขยายตัวของชุมชนที่มีสูงกว่าจำนวนเตียงของโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนจะสามารถรองรับได้ ทำให้นักลงทุนต่างมั่นใจในแนวโน้มของกิจการ โรงพยาบาลว่า มีโอกาสที่จะขยายตัวต่อไปได้อีกมาก ทางผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (HEALTH) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจในการทำวิจัยในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นกลุ่มการแพทย์

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษามีขอบเขตที่ชัดเจน และได้รับผลการวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ได้แก่

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)
- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (Tourist)
- ดัชนีค่าเงินบาท (REER)
- ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI)

2. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมมาจากตัวเลขสถิติของรายงานทางเศรษฐกิจจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

- ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักดัชนี เศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

- บริษัท บิสนิวส์ เอ เอฟ อี (ประเทศไทย) จำกัด

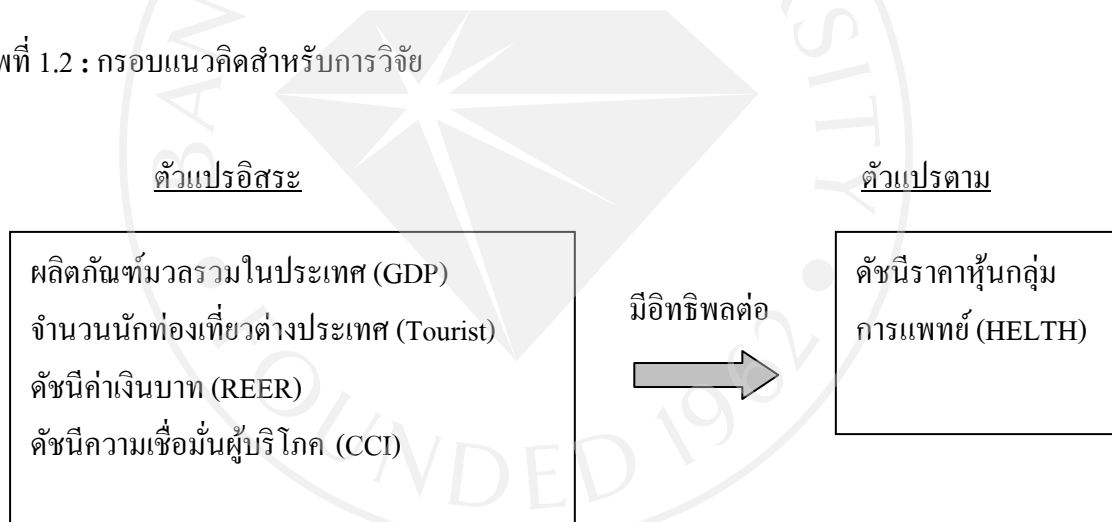
3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วง ปี 2543 – ปี 2553 รายไตรมาส ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series)

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์
3. สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1.5 สรุปกรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.2 : กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (HEALTH) และตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยสรุปสมมติฐานที่จะทดสอบ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

สมมติฐานที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

สมมติฐานที่ 3 ดัชนีค่าเงินบาทมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

สมมติฐานที่ 4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

1.6 นิยามศัพท์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand - SET) เป็นตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่างๆที่ขึ้นทะเบียนไว้และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยเวลาทำการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยคือวันจันทร์ถึงวันศุกร์ มี 2 ช่วงคือ ช่วงเช้า 10.00น. - 12.30น. ช่วงบ่าย 14.30น. - 16.30น. และหยุดตามวันหยุดของทางราชการ กรรมการและผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์คนปัจจุบันคือ นายจรัมพร โชติกเสถียร

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) หมายถึง ดัชนีที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งหมดโดยคำนวณจากหุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (รวมหน่วยลงทุนของกองทุนอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) แต่ไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ ค่าโดยวิธีถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization weighted) ด้วยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดในวันปัจจุบันของหลักทรัพย์ (Current Market Value) กับมูลค่าตลาดหลักทรัพย์ในวันฐานของหลักทรัพย์ (Base Market Value) คือ วันที่ 30 เมษายน 2518 ซึ่งดัชนีมีค่าเริ่มต้นที่ 100 จุด โดยมีสูตรการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

$$\text{SET index} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวมวันปัจจุบัน (Current Market Value)} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวมวันฐาน (Base Market Value)}}$$

ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (HEALTH) หมายถึง ดัชนีที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่อยู่ในกลุ่มการแพทย์แต่ไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ โดยวิธีถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization weighted) ด้วยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดในวันปัจจุบันของหลักทรัพย์ (Current Market Value) กับมูลค่าตลาดหลักทรัพย์ในวันฐานของหลักทรัพย์ (Base Market Value) คือวันที่ 31 ธันวาคม 2546 ซึ่งดัชนีมีค่าเริ่มต้นที่ 100 จุด โดยมีสูตรการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

Commerce index = $\frac{\text{มูลค่าตลาดรวมวันปัจจุบัน (Current Market Value)}}{\text{มูลค่าตลาดรวมวันฐาน (Base Market Value)}} \times 100$

มูลค่าตลาดรวมวันฐาน (Base Market Value)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ซึ่งถูกคิดค้นโดย Simon Kuznets นักเศรษฐศาสตร์ชาวรัสเซีย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้นๆ สำหรับการวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยนั้นนิยมใช้วิธีการวัดรายจ่าย (Expenditure Approach) ที่จ่ายให้สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (Tourist) คือบุคคลที่มีได้มีที่พักอาศัยถาวรในราชอาณาจักรไทย เดินทางเข้ามาเพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ติดต่อธุรกิจหรือประกอบภารกิจใดๆ ทั้งนี้ต้องมีได้รับค่าจ้างในการประกอบภารกิจนั้นจากผู้ใดในราชอาณาจักรไทย และเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยแค่ครั้งละอย่างน้อย ๑ คืน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน การนับจำนวนนักท่องเที่ยว จะนับจากบัตรเข้าเมือง ซึ่งควบคุมโดยกองตรวจคนเข้าเมือง จะทำการนับจดทุกบัตร จากทุกด่านที่เป็นจุดเข้าเมืองของประเทศไทย นับตั้งแต่ ดอนเมือง ภูเก็ต เชียงใหม่ หาดใหญ่และชายแดนทุกจุด ข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อการประมวลผลและสุดท้ายได้นำผลเข้าที่ประชุมในคณะกรรมการสถิติและวิจัยทางการท่องเที่ยวต่อไป

จากข้อมูลในแบบ 56-1 ของโรงพยาบาลกรุงเทพ ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันประเทศไทยสามารถดึงดูดคนไข้ชาวต่างชาติมาใช้บริการมากที่สุดในโลก เนื่องจากประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านคุณภาพการให้บริการ แพทย์ไทยมีความเชี่ยวชาญสูงและได้รับการยอมรับนับถือในระดับสากลในการรักษาเกือบทุกด้าน ผวนกับอุปนิสัยใจคอของคนไทยที่เป็นมิตร อ่อนน้อม และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สร้างความประทับใจแก่ชาวต่างชาติที่มาใช้บริการรักษาพยาบาลในประเทศไทยอย่างมาก นอกจากนี้ ระบบการบริหารจัดการของโรงพยาบาลเอกชนไทยผ่านการรับรองมาตรฐานความน่าเชื่อถือในระดับสากล ทำให้ชาวต่างชาติมั่นใจในคุณภาพมาตรฐานการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลไทย ขณะที่การกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลอยู่ในระดับสมเหตุสมผล เนื่องจากยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายในกลุ่มธุรกิจเดียวกันและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ทำให้สามารถควบคุมต้นทุนการให้บริการได้เป็นอย่างดี

ดัชนีค่าเงินบาท (REER) โดยทั่วไปคำนวณจากค่าเงินประเทศนั้นเทียบกับค่าเฉลี่ยของค่าเงินประเทศคู่ค้าสำคัญถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนการค้า โดยนำส่วนต่างเงินเฟ้อของประเทศ

ดังกล่าวและคู่ค้าเข้ามาคำนวณด้วย แล้วเปรียบเทียบค่าที่คำนวณได้กับค่าของดัชนีในปีที่เป็นปีฐาน (ปกติให้เท่ากับ 100) ซึ่งถือว่าเป็นปีที่อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงอยู่ในดุลยภาพ หากช่วงเวลาใด ดัชนีค่าเงินที่แท้จริงมีค่าสูงกว่าดัชนีในปีฐาน (>100) แสดงว่าค่าเงิน ณ ขณะนั้นสูงเกินไป (overvalued) ในทางตรงข้ามหากดัชนีค่าเงินที่แท้จริงมีค่าต่ำกว่าดัชนีในปีฐาน (<100) แสดงว่าค่าเงิน ณ ขณะนั้นต่ำเกินไป (undervalued) ดัชนีค่าเงินจะมีค่าลดลงได้จาก 2 ปัจจัยได้แก่ 1) ค่าเงินบาทอ่อนลงเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้าสำคัญ คือดัชนีค่าเงินบาทในรูป nominal term ที่เรียกว่า Nominal Effective Exchange Rate : NEER ลดลงนั่นเอง 2) สัดส่วนราคาสินค้าของไทยต่อราคาสินค้าของคู่ค้าลดลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าราคาสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยมีแนวโน้มถูกลงเมื่อเทียบกับสินค้าที่ผลิตในประเทศคู่ค้า

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) หมายถึง เครื่องชี้วัดความรู้สึก (Sentiment) ของผู้บริโภค (ประชาชน) ที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและในอนาคตระยะสั้นประมาณ 3-6 เดือนข้างหน้า ถ้าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ดีหรือเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจก็จะสะท้อนได้ว่าการใช้จ่ายของผู้บริโภคในช่วงนั้นน่าจะดี ซึ่งจะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมแต่ในทางตรงข้ามถ้าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ไม่ดีหรือไม่เชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจก็จะสะท้อนว่าการใช้จ่ายของผู้บริโภคในช่วงนั้นน่าจะน้อยลงหรือเป็นไปอย่างระมัดระวังซึ่งอาจจะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจชะลอตัวลง ระดับของค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0-100 โดยมีเกณฑ์การอ่านค่า ดังนี้

- ดัชนีมีค่า เข้าใกล้ 100 หมายถึง ความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อภาวะเศรษฐกิจ ดี
- ดัชนีมีค่า เข้าใกล้ 0 หมายถึง ความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อภาวะเศรษฐกิจ ไม่ดี

บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

- แนวคิดเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)
- ทฤษฎีผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนต่อตลาดหลักทรัพย์ (The effect of the exchange rates on the stock market)
- อุปสงค์การท่องเที่ยวและอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Research)

2.1 แนวคิดเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

นันทิดา วัตรเศรษฐ (2553) ได้กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) เป็นการศึกษาถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนรวม เช่น ผลผลิตรวมของประเทศ การจ้างงาน การเงินและการธนาคาร การพัฒนาประเทศ การค้าระหว่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นปัญหาที่กว้างขวางกว่าเศรษฐศาสตร์จุลภาค เพราะว่าไม่ได้กระทบเพียงหน่วยธุรกิจเท่านั้น แต่จะกระทบถึงบุคคลหน่วยการผลิตอุตสาหกรรมทั้งหมด และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เศรษฐศาสตร์มหภาคนั้นจะมุ่งเน้นที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) และการว่าจ้างงาน จะหาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้ผลิตผลรวมและระดับการว่าจ้างงานมีการเคลื่อนไหวขึ้นลง เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ได้ตรงจุด เช่น ภาวะเงินเฟ้อเงินฝืด และ ปัญหาการว่างงาน เป็นต้น

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน (2539) ได้กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) เป็นการศึกษาพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจหน่วยใหญ่ หรือส่วนรวมของทั้งประเทศ รวมทั้งปัญหาเศรษฐกิจระดับชาติหรือระดับโลก เช่น รายได้ประชาชาติ GDP GNP การเงินการธนาคาร การค้าระหว่างประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจ การออมและการลงทุน แรงงานและการว่างงาน ปริมาณเงิน เป็นต้น โดยมีแนวคิดในการวิเคราะห์มากมาย แต่หลักการเบื้องต้นง่ายๆ คือ อุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) เช่นกัน ซึ่งการศึกษาเศรษฐศาสตร์มหภาคจะทำให้เราสามารถทำความเข้าใจถึง

ปรากฏการณ์ต่างๆ ทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น และสามารถนำเอาแนวคิดและทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจบริหารงานด้านต่างๆ ทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายเศรษฐกิจในการการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (economic stabilization) และการกระจายความเป็นธรรม (distribution function)

ศานิต เล็กมณี (2549) ได้อธิบายความหมายของเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) เป็นการศึกษาถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนรวม เช่น ศึกษาถึงผลผลิตผลรวมของประเทศ, อัตราการจ้างงานของประเทศ, การเงินและการธนาคาร, การพัฒนาประเทศ, การว่างงาน, ภาวะเงินเฟ้อและเงินฝืด เป็นต้น โดยจุดมุ่งหมายและความสำคัญของเศรษฐศาสตร์มหภาค มี 4 ประการคือ

1. เพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Progress) นับเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของส่วนรวม เพราะเมื่อประเทศมีความเจริญเติบโตทางด้านการลงทุน ด้านการผลิต จะมีการบริโภคสินค้าและบริการมากขึ้น ย่อมแสดงถึงความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งเราจะวัดได้จากสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่

- ตัวเลขรายได้ประชาชาติที่แท้จริง (Real National Income)
- รายได้ที่แท้จริงต่อหัวของประชากรในประเทศ (Per Capital Real Income)
- อัตราการเพิ่มของประชากร

2. เพื่อความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Stability) ระบบเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพ จะมีการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาค่อนข้างคงที่ ซึ่งมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 เสถียรภาพภายใน จะดูได้จากดัชนีราคาสินค้า (Price Index) และมีระดับการจ้างสูงพอสมควร

2.2 เสถียรภาพภายนอก จะดูได้จากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลของประเทศกับของต่างประเทศ

3. เพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Justice) เนื่องจากประเทศต่าง ๆ มีทรัพยากรอยู่อย่างจำกัด แต่ประชากรมีความต้องการสินค้าและบริการมากมาย รัฐบาลของประเทศต้องเข้ามาจัดสรรทรัพยากรของสังคม ให้เป็นประโยชน์ต่อประชากรส่วนใหญ่มากที่สุด โดยการกระจายรายได้ ให้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน, การได้รับบริการด้านสาธารณสุขเป็นต้น

4. เพื่อให้เสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Freedom) เสรีภาพทางเศรษฐกิจหมายถึงการที่ประชาชนมีสิทธิในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ, มีเสรีภาพในการเลือกทำการผลิต, มีเสรีภาพในการเลือกการบริโภค และการประกอบการอื่นในทางเศรษฐกิจ ขอบเขตของเสรีภาพทางเศรษฐกิจย่อมแตกต่างกันไปตามระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศใซ้ด้วย

ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549) ได้สรุปตัวชี้วัดสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการผลิตด้านอุตสาหกรรม และแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product) คือ มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด โดยเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{GDP} = \text{Consumption} + \text{Investment} + \text{Government spending} + (\text{exports} - \text{imports})$$

สามารถอธิบายตัวแปรในสมการที่คำนวณ GDP ได้ดังต่อไปนี้

Consumption (C) หมายถึง การบริโภคภาคเอกชน (Private consumption) ซึ่งรวมค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลแทบทั้งหมดเช่น อาหาร ค่าเช่า ค่ายา แต่ไม่รวมการซื้อบ้านหลังใหม่

Investment (I) หมายถึง การลงทุนของธุรกิจสินค้านำทุน เช่น การก่อสร้างเหมืองแร่ใหม่ การซื้อซอฟต์แวร์ การซื้ออุปกรณ์เครื่องจักรสำหรับโรงงาน เป็นต้น การใช้จ่ายโดยครัวเรือนเพื่อซื้อบ้านหลังใหม่ถูกรวมไว้ในการลงทุนเช่นกัน แต่การซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเงินเช่น การซื้อหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้ ไม่ถูกจัดว่าเป็นการลงทุนแต่เป็นการออม (Saving) จึงไม่ถูกรวมใน GDP เพราะเป็นเพียงการสับเปลี่ยนเอกสารทางกฎหมายเท่านั้น ซึ่งเงินนั้นไม่ได้ถูกแปลงให้กลายเป็นสินค้าหรือบริการ จึงไม่เป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจที่แท้จริง และถูกจัดให้เป็นรายจ่ายประเภทเงินโอน (Transfer payment)

Government Spending (G) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของรัฐบาลที่ใช้ซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ซึ่งรวมถึงเงินเดือนของข้าราชการ การซื้ออาวุธทางทหารและค่าใช้จ่ายลงทุนของรัฐแต่ไม่รวมรายจ่ายประเภทโอนเงินอย่างเช่น สวัสดิการสังคมหรือผลประโยชน์จากการว่างงาน

Net Exports (NE) หมายถึง การส่งออกสุทธิ หรือการส่งออก (X) ลบด้วยการนำเข้า (M) นั่นเอง ที่ต้องลบการนำเข้าเพราะตัวเลขการบริโภคสินค้าและบริการที่ถูกนำเข้ามาบริโภคจะถูกรวมไว้ใน C, I, และ G แล้ว

โดยสรุปการศึกษาเศรษฐศาสตร์มหภาคจะกล่าวถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคให้เกิดประโยชน์สูงสุดและจะเน้นไปที่พฤติกรรมโดยรวมของผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น พฤติกรรมโดยรวมของผู้บริโภค ผู้ผลิต และผู้ใช้แรงงานว่าจะส่งผลอย่างไรต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญซึ่งจะทำให้สามารถทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ต่างๆ ทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้นและสามารถนำเอาแนวคิดและทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคไปใช้เป็นเครื่องมือในพัฒนารอบแนวคิดซึ่งแนวคิดนี้จะเป็นตัวสร้างเหตุและผลในการสร้างสมมุติฐานซึ่งจะนำไปสู่การทดสอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาใช้เพื่อประกอบการวิจัยนี้

2.2 ทฤษฎีผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนต่อตลาดหลักทรัพย์ (The effect of the exchange rates on the stock market)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) กล่าวถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่า เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงิน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกินจากภาคครัวเรือน มาจัดสรรสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเงินออมเข้าสู่ระบบการเงินผ่านกลไกตลาดทุนมากขึ้นก็จะมีช่องทางและโอกาสในการระดมทุนระยะยาวในตลาดทุนเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การใช้ทรัพยากรหรือเงินออมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยตรง อีกทั้งยังช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาด เอ็ม เอ ไอ เป็นกิจการที่มีการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานและโปร่งใส มีระบบบัญชีที่ตีรวมทั้งมีการจัดทำงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานที่ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐาน และมีการเปิดเผยข้อมูลไปยังผู้ลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งข้อมูลและรายงานทางการเงินดังกล่าวนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการวิเคราะห์การลงทุนและเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของบริษัทในการวิเคราะห์การลงทุนและติดตามฐานะทางการเงินของธุรกิจแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นข้อมูลฐานภาษีที่ถูกต้องและจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้องและครบถ้วนอีกด้วย

Frederic (2007) ได้อธิบายทฤษฎีที่สำคัญในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน คือ ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ Theory of Purchasing Power Parity (PPP) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของกฎราคาเดียว (Law of One Price) คือ ประเทศสองประเทศผลิตสินค้าเหมือนกัน และต้นทุนการขนส่งรวมทั้งอุปสรรคทางการค้ามีน้อยมากระดับราคาสินค้าทั้งสองประเทศควรเท่ากัน ไม่ว่าประเทศใดเป็นผู้ผลิต การนำกฎของราคาเดียวมาใช้ต่อระดับราคาในสองประเทศทำให้เกิดทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ซึ่งอธิบายได้ว่าหากระดับราคาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับราคาของสกุลเงินดอลลาร์ นั่นคือค่าเงินดอลลาร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 อัตราแลกเปลี่ยนของทั้งสองประเทศจะปรับตัวซึ่งกันและกันในระดับราคาสินค้าของทั้งสองประเทศจากระดับราคาสินค้าในสองประเทศของ Law of One Price ผู้ Theory of Purchasing Power Parity(PPP) กล่าวได้ว่าถ้าระดับราคาสินค้าของประเทศหนึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นสกุลเงินของประเทศนั้นจะลดลง (ในอีกประเทศหนึ่งจะเพิ่มขึ้น)

Frederic (2007) ได้สรุปปัจจัยที่กระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนมี 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ระดับราคาสินค้าโดยเปรียบเทียบ (Relative Price Level) เมื่อราคาสินค้าของประเทศหนึ่งเพิ่มขึ้น (โดยให้ราคาสินค้าชนิดเดียวกันในต่างประเทศคงที่) ความต้องการสินค้าของประเทศนั้นจะลดลง และค่าเงินสกุลนั้นมีแนวโน้มลดลง (Depreciate) ในทางกลับกันการลดลงของระดับราคาของประเทศนั้น โดยเปรียบเทียบกับระดับราคาในต่างประเทศ ค่าเงินของประเทศนั้นจะเพิ่มขึ้น (Appreciate)

2) อุปสรรคทางการค้า (Trade Barriers) เช่น การกำหนดโควตา การเก็บภาษีการนำเข้าจะมีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยน สมมติว่าให้มีการเก็บภาษีการนำเข้าในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือการกำหนดโควตาการนำเข้าสินค้า การเพิ่มอุปสรรคในการค้านี้จะทำให้อุปสงค์ของสินค้าในประเทศเพิ่มขึ้น และค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ มีแนวโน้มจะเพิ่มค่าขึ้นในระยะยาว

3) หากประเทศหนึ่ง (ไทย) มีความต้องการต่อสินค้าของอีกประเทศหนึ่ง (สหรัฐฯ) อุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าในสหรัฐฯ มีผลต่อการเพิ่มค่าของเงินสกุลดอลลาร์(สหรัฐฯ ส่งออกได้มากขึ้น) สาเหตุเพราะสินค้าสหรัฐฯ จะขายได้อย่างต่อเนื่องแม้ค่าเงินดอลลาร์จะสูงขึ้น หากคนในสหรัฐฯ มีความพึงพอใจในสินค้าประเทศไทยมากกว่าสินค้าในประเทศของตน ความต้องการสินค้าไทยที่เพิ่มขึ้น (สหรัฐฯนำเข้าเพิ่มขึ้น) มีแนวโน้มให้ค่าเงินสกุลดอลลาร์ลดลง ดังนั้นกล่าวสรุปได้ว่าอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าส่งออกเป็นสาเหตุให้สกุลเงินของประเทศนั้นเพิ่มขึ้นในระยะยาว ในทางกลับกันอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นในสินค้านำเข้า เป็นสาเหตุให้สกุลเงินของประเทศนั้นๆ ลดลง

4) ความสามารถในการผลิต (Productivity) เมื่อใดที่ความสามารถในการผลิตสินค้าได้เพิ่มมากขึ้น โดยสินค้าที่ผลิตนั้นเป็นสินค้าประเภทเพื่อการค้ามากกว่าที่จะเป็นสินค้าที่ไม่ใช่เพื่อการค้า ความสามารถในการผลิตได้เพิ่มขึ้นทำให้ราคาสินค้าในประเทศนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าต่างประเทศลดลง ความต้องการสินค้าสำหรับประเทศนั้นจะเพิ่มขึ้น และค่าเงินจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในที่สุด (Appreciate)

Frederic (2007) ได้สรุปเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์ได้หลายทาง ดังนี้

ประการแรก ผลจากการลดลงของค่าเงินที่จะส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์ด่ำลงอันเนื่องมาจากการคาดหวังจากอัตราเงินเฟ้อ

$$RER = \frac{E \times P^*}{P} \quad (1)$$

จากสมการ (1) RER คือ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Exchange Rate) อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงิน (Nominal Exchange Rate) จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ในระยะสั้น สัดส่วนราคาสินค้าต่างประเทศต่อราคาสินค้าในประเทศ (P^*/P) ลดลงจนเข้าสู่ระดับดุลยภาพ ในระยะยาวเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีค่าเท่ากัน (เมื่อ $P^* = P$ แล้วจะทำให้ $RER = E$ ในสมการ 1) การลดลงของอัตราส่วน P^*/P จะหมายความว่า ราคาสินค้าในประเทศสูงขึ้น ดังนั้น การอ่อนค่าลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินจะส่งผลให้เกิดการคาดหวังจากอัตราเงินเฟ้อในอนาคต ซึ่งการเกิดเงินเฟ้อนั้น ก็ถูกมองว่าเป็นข่าวในแง่ลบสำหรับตลาดหลักทรัพย์ เพราะข่าวดังกล่าวจะทำให้เกิดการจำกัดการใช้จ่ายของผู้บริโภคซึ่งในที่สุดก็จะส่งผลให้รายได้ของบริษัทลดลงนั่นเอง

ประการที่สอง นักลงทุนต่างชาติจะไม่เต็มใจที่จะถือหุ้นในสกุลเงินที่อ่อนค่าและมีแนวโน้มว่าจะถอนการลงทุนออกไป ยกตัวอย่าง กรณีการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์สหรัฐ ทำให้นักลงทุนชะลอการถือครองสินทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาในที่นี่รวมถึงการถือครองหุ้นด้วย และถ้านักลงทุนต่างชาติเหล่านั้นเทขายหุ้นก็จะทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลงในที่สุด

ประการที่สาม ผลกระทบจากการอ่อนค่าลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะแตกต่างกันไปตามแต่ละบริษัท ขึ้นอยู่กับว่าบริษัทเหล่านั้น มีการส่งออกสินค้าหรือนำเข้าสินค้ามากกว่ากัน การที่เจ้าของบริษัทเป็นชาวต่างชาติ และมีการป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนบริษัทที่มุ่งเน้นเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่จะได้รับความเดือดร้อนจากต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ผลตอบแทนลดลงเมื่อค่าเงินในประเทศอ่อนค่า จนส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นราคาตลาดต่ำลงอันเนื่องมาจากผลตอบแทนที่ลดลงนั่นเอง ส่วนบริษัทต่างชาติที่เข้ามาเปิดบริษัทในสหรัฐอเมริกา จะได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มสูงขึ้นเมื่อค่าเงินดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าลง เพราะรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ จะถูกเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐในอัตราแลกเปลี่ยนที่สูงขึ้น แต่ในบริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนนั้น จะไม่ได้รับผลกระทบเรื่องความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนนี้ ดังนั้น ผลตอบแทนและราคาหลักทรัพย์ก็จะไม่ได้รับผลกระทบด้วย ในตลาดหลักทรัพย์ใด ที่มีบริษัทสมาชิกหลากหลายรูปแบบจะต้องมีการดูแลในเรื่องการตอบสนองอย่างมีเงื่อนไขในการลดค่าลงของค่าเงิน

ประการสุดท้าย ในระดับเศรษฐศาสตร์มหภาค การลดค่าลงของเงินดอลลาร์สหรัฐ จะไปกระตุ้นอุตสาหกรรมส่งออกในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้การนำเข้าลดลง การผลิตภายในประเทศจะได้รับผลดี ซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลผลิตภายในประเทศจะเป็นตัวชี้วัดความเฟื่องฟูของเศรษฐกิจจากผู้ลงทุนและแนวโน้มการส่งเสริมราคาหลักทรัพย์

โดยสรุปผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อผลตอบแทนของหลักทรัพย์ นั้นมีผลกระทบค่อนข้างมาก ตัวอย่างเช่นประเทศไทยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ(Managed Float) ซึ่งส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับสกุลเงินอื่นๆมีความผันผวนมากขึ้น และจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งบริษัทผู้กู้เงินตราต่างประเทศ อีกทั้งยังส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากความผันผวนดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อสถานะการเงินและกระแสเงินสดในในอนาคตของบริษัท อัตราแลกเปลี่ยนจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาใช้เพื่อประกอบการวิจัยนี้

2.3 อุปสงค์การท่องเที่ยวและอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2550) ได้อธิบายว่า อุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) คือ ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทาง โดยนักท่องเที่ยวต้องมีความต้องการ มีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่กำหนด ณ เวลานั้นๆ ปริมาณสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงหมายถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอุปสงค์การท่องเที่ยว

ดังนั้นอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism Demand) หรืออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ ความต้องการของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวหรือประเทศปลายทาง โดยนักท่องเที่ยวต้องมีความต้องการ มีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่กำหนด ณ เวลานั้นๆ

Crouch (1994) ได้อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่

1. รายได้ (Income) ระดับรายได้นับเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งพบว่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์การท่องเที่ยวต่อรายได้มีค่ามากแสดงถึงอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods) ดังนั้นปัจจัยทางด้านรายได้ของประชากรในประเทศต้นทางจึงเป็นข้อจำกัดของการเดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ

2. ราคา (Price) ซึ่งอาจได้แก่ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว (Relative Prices) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rates) และค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางระหว่างประเทศต้นทางและปลายทาง (Cost of Transportation) นอกจากนี้อาจรวมถึงต้นทุนค่าเสียโอกาส และความเสี่ยงในการเดินทางท่องเที่ยว

3. การตลาด (Marketing) หรือ ค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณสำหรับสนับสนุนการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

4. สมัยนิยมและแฟชั่น (Trends and Fashion) การเดินทางท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นวัฏจักร ซึ่งขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานด้านการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปหรือขึ้นอยู่กับความนิยมในขณะนั้น

5. เหตุการณ์สำคัญและตัวแปรหุ่น (Special Events and Dummy Variables) โดยทั่วไปตัวแปรหุ่นใช้ในการอธิบายผลกระทบของเหตุการณ์สำคัญหรือเหตุการณ์พิเศษ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางการเมืองและความขัดแย้งทางสังคม การก่อการร้าย ข้อจำกัดด้านการท่องเที่ยว ข้อจำกัดเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยสินทรัพย์โลกภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การจัดนิทรรศการหรือการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ วิกฤตราคาน้ำมัน และงานเฉลิมฉลองระดับชาติ เป็นต้น

6. ปัจจัยอื่นๆ (Other Factors) ได้แก่ ความล่าช้าและผลกระทบจากความล่าช้า (Lag and Lead Effects) ที่ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นในกรณีศึกษาข้อมูลอนุกรมเวลา ผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาว (Short-Term and Long-Term Effects) และการแข่งขันด้านธรรมชาติระหว่างประเทศต่างๆ (Nature of Competition)

Lim (1997) ได้สร้างแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism Demand Model) หรือแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเขียนได้ดังนี้

$$DT_{ij} = f(Y_i, TC_{ij}, RP_{ij}, ER_{ij}, QF_j) \quad (1)$$

โดย DT_{ij} = อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากประเทศต้นทาง i มายังประเทศปลายทาง j

Y_i = ระดับรายได้ของประเทศต้นทาง i

TC_{ij} = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างประเทศต้นทาง i และประเทศปลายทาง j

RP_{ij} = ราคาโดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศต้นทาง i และประเทศปลายทาง j หรือ ประเทศปลายทางอื่นๆ (เช่น อัตราส่วนของราคาในประเทศปลายทาง j ต่อราคาในประเทศต้นทาง i หรือประเทศปลายทางอื่นๆ)

ER_{ij} = อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างประเทศปลายทาง j ต่อประเทศต้นทาง i

QF_j = คุณภาพของปัจจัยด้านการท่องเที่ยวในประเทศปลายทาง j

Lim (1997) อธิบายตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ตัวแปรตามอาจใช้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศและ/หรือที่เดินทางออกจากประเทศ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวและ/หรือรายรับจากนักท่องเที่ยว การส่งออกและ/หรือการนำเข้าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พำนักอาศัย จำนวนคืนที่นักท่องเที่ยวเข้าพักยังสถานที่พักแรม และอื่นๆ ซึ่งในบางครั้งอาจใช้ตัวแปรตามได้มากกว่าหนึ่งตัว

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศและ/หรือที่เดินทางออกจากประเทศ (Tourist Arrivals and/or Departures) ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดทั้งที่เดินทางเข้ามาเพื่อเยี่ยมชมหรือท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว (ต่อหัวประชากร) ที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง นักท่องเที่ยวที่เที่ยวแบบเหมาจ่ายกับบริษัททัวร์และที่เที่ยวแบบไม่มีโปรแกรม รวมถึงจำนวนหรือสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเพื่อพักผ่อนและเพื่อทำธุรกิจ

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวและ/หรือรายรับจากนักท่องเที่ยว (Tourist Expenditures and/or Receipts) อาจใช้ในรูปมูลค่าที่เป็นตัวเงินหรือมูลค่าที่แท้จริง ซึ่งคิดต่อหัวของประชากรในประเทศต้นทาง และคิดต่อหัวของผู้ที่เดินทางมาถึงหรือค่าใช้จ่ายต่อวัน ซึ่งตัวแปรตามอาจรวมถึงภาษีขาที่แท้จริงที่ได้รับต่อเดือน สัดส่วนของค่าใช้จ่ายโดยรวมของตัวเครื่องบิน สัดส่วนของค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว สัดส่วนที่เป็นตัวเงินและมูลค่าที่แท้จริงในตลาดการท่องเที่ยว

จำนวนคืนที่นักท่องเที่ยวเข้าพักยังสถานที่พักแรม (Nights Spent at Tourist Accommodation) รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักยังโรงแรม และค่าใช้จ่ายในโรงแรม นอกจากนี้ตัวแปรตามอาจได้แก่ ระยะเวลาที่พำนักอาศัย (Length of Stay) ซึ่งรวมถึงจำนวนคืนที่เข้าพักยังจุดหมายปลายทางและจำนวนวันที่มาท่องเที่ยว

2. ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) ตัวแปรอธิบายเป็นปัจจัยซึ่งมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ ระดับรายได้ของประชากรในประเทศต้นทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศปลายทางเปรียบเทียบกับประเทศต้นทางและประเทศปลายทางอื่นๆ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง พลวัตต่างๆ แนวโน้มสมัยนิยม และปัจจัยเชิงคุณภาพ อื่นๆ เป็นต้น

Maslow (1970) อธิบายทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว เป็นทฤษฎีที่นำมาอธิบายพฤติกรรมการเดินทางของมนุษย์ การค้นคว้าวิจัยโดยใช้ทฤษฎี Five – fold Hierachial

System ของ Maslow ในการอธิบายแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่ทำให้ต้องออกเดินทางพบว่า โดยทั่วไปแล้วมักมาจากความต้องการเริ่มต้นในการตอบสนองความต้องการของร่างกาย (Physical needs) หลังจากนั้นจะเป็นความต้องการความตื่นตัวเน้นความปลอดภัย (Simulation with Safety and Security needs) ความต้องการสร้างสัมพันธ์ภาพ (Relationship) ความต้องการสร้างความภูมิใจและพัฒนาศักยภาพของตน (self-esteem and development) และความต้องการขั้นสูงสุดคือ ความต้องการความสมบูรณ์ ความสงบและความสุข (Fulfillment)

Maslow (1970) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. สิ่งจูงใจทางการภาพ (Physical Motivation) ได้แก่สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับการพักผ่อน ร่างกาย การเล่นกีฬา การสนทนา การบันเทิงและสิ่งจูงใจอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ
2. สิ่งจูงใจทางวัฒนธรรม (Culture Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่อยากรู้จักกับผู้อื่น ได้เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และศาสนาเป็นต้น
3. สิ่งจูงใจระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivation) ได้แก่ความปรารถนาที่จะได้พบคนใหม่ หรือได้รู้จักคนใหม่ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยว
4. สิ่งจูงใจทางด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Status and Prestige Motivation) ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเอง และแสดงความสำคัญของตนเอง เช่น การเดินทางทำธุรกิจ การเดินทางเพื่อศึกษาต่อ

Maslow (1970) อธิบายว่านอกจากความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์แล้ว สิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของแต่ละคนแตกต่างกันเกิดจาก อายุ เพศ การศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. อายุ (Age) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการเลือกรูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยว เนื่องจากคนหนุ่มสาวชอบเรียนรู้ในสิ่งแปลกใหม่ และต้องการหาประสบการณ์ให้กับตนเองในขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุจะเน้นในด้ายสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นสำคัญ
2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อสินค้าทางการท่องเที่ยว เช่นนักท่องเที่ยวหญิงมักนิยมการช้อปปิ้งในขณะที่นักท่องเที่ยวชายชอบตีกอล์ฟ นอกจากนี้หญิงที่ทำงานนอกบ้านยังทำให้เกิดรายได้ส่วนเกินมากขึ้น และก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้นหญิงที่ทำงานนอกบ้านและมีสถานภาพโสด หรือยังไม่มีบุตร หรือบุตรโตแล้วจะเป็นลูกค้าที่ดีต่อตลาดการท่องเที่ยวมากกว่า เพศชายที่ทำงานนอกบ้านแต่มีภรรยาครอบครัวยัง

3. การศึกษา (Education) พบว่าคนที่มีการศึกษาสูงส่วนมากต้องการแสวงหาความรู้จากการเดินทางโดยที่คนมีความรู้ย่อมมักมองการท่องเที่ยวเป็น โอกาสการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่
4. รายได้ (Income) อำนาจการซื้อเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวคนมีรายได้น้อยมักจะท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิต ส่วนคนมีรายได้สูงมักท่องเที่ยวเพื่อการหาความรู้แปลกใหม่จากการเดินทาง
5. สถานภาพ (Status) สถานภาพทางครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่เป็น โสคมักตัดสินใจง่ายและรวดเร็วกว่าผู้ที่แต่งงาน หรือมีครอบครัวแล้ว

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)

2.4.1 ทฤษฎีความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) อธิบายถึงความเสี่ยง (Risk) หรือ ความไม่แน่นอน (uncertainty) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual Return) ต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected Return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความชอบ ทักษะคิด แรงจูงใจของผู้ลงทุนนั้นว่ามากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี หากผู้ลงทุนพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุน โดยพิจารณาเฉพาะแล้ว จะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ ปกติแล้วความเสี่ยงรวม (Total Risk) หาได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแบ่งเป็น

1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือขาดทุนเนื่องจาก

การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีความเสี่ยงทางการตลาด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไร (Earning power) ของกิจการไม่เปลี่ยนแปลง แต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับ Demand และ Supply ของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาดซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงคราม การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศ นโยบายการเมือง การเก็งกำไร ที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้จะเกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้า (Prospect) ของบริษัทนั้น

1.2 ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest rate risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาด อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลง ในอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดต่างๆ ทั่วไปปรับตัวสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เพราะนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงระหว่างการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถ้านักลงทุนเห็นว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะขายหลักทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ออกมา มีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลง

1.3 ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing power risk or Inflation Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลงไปด้วย เพราะจำนวนเงินที่ได้รับเท่าเดิมแต่ค่าของเงินลดลง หรือที่เรียกว่าภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับอำนาจซื้ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (Saving Account) พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้การประกันชีวิต (Life Insurance) และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยในอัตราคงที่ ดังนั้นความเสี่ยงประเภทนี้ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลง แต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่งหรืออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) โดยประกอบด้วยความเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

2.1 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทถึงกับล้มละลาย

2.2 ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร และการทุจริตของผู้บริหาร

2.3 ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่าง ที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือบางอุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) สรุปการวัดค่าความเสี่ยง สามารถทำได้ในทางสถิติได้หลายวิธีแต่ที่นิยมและใช้กันแพร่หลายในทฤษฎีการลงทุนได้แก่

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดูจากลักษณะการกระจายตัวของอัตราผลตอบแทนที่อาจเป็นไปได้ ร่วมกับระดับอัตราผลตอบแทนที่คาด ค่าสถิตินี้จึงควรใช้เพื่อชี้ค่าของความเป็นไปได้ที่ผลตอบแทนที่เกิดจริงจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ใดๆ จะเบี่ยงเบนหรือ แปรผัน ไปจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยค่า Standard Deviation สูงหมายความว่าหลักทรัพย์นั้นหรือ portfolio นั้นมีความเสี่ยงสูง เพราะอัตราผลตอบแทนมีการกระจายตัวไกลจากอัตราที่คาดไปมากโอกาสที่จะเบี่ยงเบนไปจึงมีมากด้วย และค่า Standard Deviation ต่ำหมายความว่าหลักทรัพย์นั้น หรือ portfolio นั้นมีความเสี่ยงต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (Beta Coefficient) เป็นเครื่องชี้หรือค่าวัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ ทั้งนี้ความเสี่ยงของหลักทรัพย์ประกอบด้วยความเสี่ยงที่เป็นระบบจะไม่สามารถขจัดได้จากการกระจายการลงทุน กับความเสี่ยงที่เป็นเฉพาะตัวที่ขจัดได้ในตลาด โดยค่า Beta Coefficient มีค่าสูงกว่า 1 หมายความว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงที่เป็นระบบสูงกว่าระดับความเสี่ยงของตลาดที่เป็นระดับอ้างอิง และค่า Beta Coefficient ต่ำกว่า 1 หมายความว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงต่ำกว่า

2.4.2 ทฤษฎีปริมาณเงิน (The Modern Quantity theory of money)

Freidman (1996) ได้สรุปการมีเสถียรภาพของความต้องการถือเงิน ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ได้พิจารณาความต้องการถือเงินจากการที่มีความเห็นเกี่ยวกับเงินว่าเงินเป็นสินทรัพย์ประเภทหนึ่งในจำนวนสินทรัพย์อื่นๆ ที่มีมากมาย (Portfolio of Assets) เป็นอธิบายพฤติกรรมความต้องการถือเงิน

ปัจจัยที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับความต้องการถือเงินของบุคคลมีอยู่ 4 ประการคือ ระดับรายได้ที่แท้จริง ระดับราคา ระดับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และการเพิ่มขึ้นของระดับราคาและอัตราเงินเฟ้อ

Freidman (1996) อธิบายว่าระดับรายได้ที่แท้จริง และระดับราคามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกับความต้องการถือเงิน ส่วนระดับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และการเพิ่มขึ้นของระดับราคาและอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความต้องการถือเงิน การเปลี่ยนแปลงของความต้องการถือเงินจะเป็นสัดส่วนเดียวกันกับระดับราคาและเป็นสัดส่วนที่มากกว่าระดับรายได้ที่แท้จริงโดยระดับราคาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความต้องการถือเงินดังนี้คือ ถ้าระดับราคาสินค้าสูงขึ้น มูลค่าของเงินที่แท้จริงจะลดลงและเพื่อที่จะรักษาระดับคุณภาพของความต้องการถือเงินเอาไว้บุคคลต่างๆก็จะต้องเพิ่มจำนวนของปริมาณเงินที่ต้องการถือเอาไว้เพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะซื้อสินค้าได้ในปริมาณเท่าเดิม แต่ถ้าระดับราคาของสินค้าลดลง บุคคลก็จะลดปริมาณเงินที่ถือเอาไว้ ทั้งนี้เพราะมูลค่าที่แท้จริงของเงิน ได้เพิ่มขึ้น ส่วนอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง คือต้นทุนของการถือเงินที่เป็นมูลค่าแท้จริงเพิ่มสูงขึ้น

Freidman (1996) อธิบายว่าความมั่งคั่งรวม (Total wealth) เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะจำกัดขอบเขตของความสามารถที่จะมีความต้องการถือเงินและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการถือเงิน นักลงทุนทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ได้พิจารณาถึงความมั่งคั่งรวมประกอบด้วยแหล่งที่มาของรายได้หรือบริการที่สามารถนำมาเพื่อการบริโภคได้ ทุกประเภท แหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญของบุคคลทั้งหลายก็คือความสามารถในการผลิต (Productivity Capacity) ของตนเองโดยที่บุคคลจะต้องใช้ความสามารถของตนเองทำการผลิตสิ่งต่างๆเพื่อให้ได้ผลตอบแทนออกมาในรูปของรายได้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Human Wealth ซึ่ง Friedman ได้ให้ความสำคัญโดยถือว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของความมั่งคั่งที่สามารถดำรงได้ การพิจารณาความมั่งคั่งในลักษณะนี้รายได้จะเข้ามามีอิทธิพลต่อความต้องการถือเงิน โดยมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นตัวแทนข้อความมั่งคั่งเท่านั้น รายได้ที่แท้จริงตามความหมายของ Friedman จะแตกต่างจากความหมายที่ใช้กัน โดยทั่วไป คือใช้ในความหมายของรายได้ระยะยาวหรือรายได้ถาวร (Permanent Income) และรายได้ชั่วคราว (Transitory Income)

Freidman (1996) สรุปลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาหรืออัตราเงินเฟ้อ อัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไป จะมีผลทำให้มูลค่าของปริมาณเงินที่บุคคลถืออยู่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีทิศทางความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไปสูงขึ้น มูลค่าที่แท้จริงของปริมาณเงินจะลดลง แต่ถ้าอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไปลดลงก็จะทำให้มูลค่าที่แท้จริงของปริมาณเงินเพิ่มขึ้นด้วย การนำเอา

ทฤษฎีมาเป็นพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ในการศึกษาจะอธิบายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายทั้งทางตรงและทางอ้อม

Freidman (1996) ได้สรุปแนวความคิดของทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ดังนี้

1. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขาย โดยที่ถ้าปริมาณเงินสูงขึ้นจะมีผลทำให้ปริมาณเงินที่แท้จริงที่บุคคลถืออยู่มีมากขึ้นเกินกว่าความต้องการถือเงินที่แท้จริงของบุคคลคั้งนั้นเพื่อรักษาคุณภาพของปริมาณเงินที่แท้จริง บุคคลต่างๆ เหล่านี้ก็จะปรับตัวเพื่อให้ปริมาณเงินมีพอดีกับที่ต้องการถือ โดยนำปริมาณเงินส่วนเกินไปซื้อหลักทรัพย์ทำให้อุปสงค์ (Demand) ในหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มูลค่าการซื้อขายจะเพิ่มขึ้นและในทางตรงกันข้ามถ้าปริมาณเงินลดลงปริมาณเงินที่แท้จริงที่บุคคลถืออยู่จะลดลง บุคคลจะรักษาคุณภาพปริมาณเงินไว้โดยการเปลี่ยนความมั่งคั่งในรูปหลักทรัพย์ให้มาอยู่ในรูปของเงินสดทำให้มูลค่าของปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ลดลง

2. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยนักเศรษฐศาสตร์การเงินมีความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในทิศทางตรงข้าม โดยที่เมื่อปริมาณเงินลดลงจะทำให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้นซึ่งหมายความว่า หากบุคคลถือทรัพย์สินในรูปเงินโดยการฝากกับธนาคารแล้วก็จะได้รับผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ย แต่หากบุคคลถือสินทรัพย์ในรูปอื่นแทนเงินสดก็จะเกิดต้นทุนค่าเสียโอกาสเท่ากับอัตราดอกเบี้ยในขณะนั้น บุคคลทั่วไปจึงถือเงินสดในขณะดอกเบี้ยสูงขึ้น ความต้องการถือหลักทรัพย์ลดลงทำให้ราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายลดลงด้วย ถ้าหากปริมาณเงินเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยจะลดลง ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการถือเงินจะลดลง บุคคลจะเลือกถือสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์แทน ทำให้ความต้องการถือหลักทรัพย์สูงขึ้น มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สูงขึ้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Research)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจกับราคาหลักทรัพย์ที่ปรากฏในงานวิจัยในประเทศไทยอย่างแพร่หลาย ดังตัวอย่างงานวิจัยที่แสดงต่อไปนี้

จักรพงษ์ ตรงมา (2551) ได้ทำการศึกษา “การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย” เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาตลาด

หลักสูตรหนึ่งแห่งประเทศไทยกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยตัวแปรที่นำมาพิจารณาในการศึกษา คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยใช้ข้อมูล ทศวรรษตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – 2550 เป็นข้อมูลรายไตรมาส ซึ่งได้ประยุกต์ใช้เทคนิค โคอินทิเกรชัน (Cointegration) แบบจำลองเอเรอร์คอร์เรกชัน (Error Correction Mechanism :ECM) และการทดสอบต้นเหตุ (Granger Causality) ผลการทดสอบพบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น และมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวทั้งสองทิศทาง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

กนกศักดิ์ ศรีมงคล (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การใช้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เป็นเครื่องชี้นำเศรษฐกิจไทย” โดยใช้วิธีทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาว (Cointegration Test) และการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Causality Test) โดยใช้ SET Index แทนดัชนีราคาหลักทรัพย์และ real GDP เป็นตัวแทนภาวะเศรษฐกิจ และได้ทำการทดสอบความมีเสถียรภาพของข้อมูล (Stationary Test) โดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller Test ผลการทดสอบพบว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวทำให้สามารถใช้ตัวแปรทั้งสองเป็นเครื่องชี้นำซึ่งกันและกันได้

วันวิสา วิโรจนารมย์ (2551) ได้ทำการศึกษา “การประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง” เพื่อประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเรียกว่า ข้อมูลพาแนล (Panel data) ซึ่งเป็นข้อมูลทศวรรษรายปีของนักท่องเที่ยวต่างชาติดังกล่าวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 10 ประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 ถึงปี ค.ศ. 2006 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน คือ ระดับรายได้ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีอิทธิพลในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อพิจารณาโดยการแยกกลุ่มประเทศต้นทางของนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประเทศเอเชีย และกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

อุษสยา แพทย์เจริญ (2547) ได้ทำการศึกษา “การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ กับดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ดัชนีหมวดธนาคาร (BANK) หมวดวัสดุก่อสร้าง (CONM) หมวดพลังงานและสาธารณูปโภค (ENERG) หมวดเทคโนโลยีสารสนเทศและ

การสื่อสาร (ICT) หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (PROP) และหมวดขนส่งและโลจิสติกส์ (TRANS) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธี Cointegration และ Error Correction Model รวมทั้ง Granger Causality Test โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ มกราคม 2542 ถึง มกราคม 2552 รวมทั้งสิ้น 121 ข้อมูล ผลการทดสอบพบว่าดัชนีหมวดธนาคาร และดัชนีหมวดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางเดียว ขณะที่ดัชนีหมวดวัสดุก่อสร้างมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนทั้งสองทิศทาง

อารียา สุจริตธรรม (2544) ได้ทำการศึกษา "ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆในตลาดหลักทรัพย์" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร กลุ่มพาณิชย์ กลุ่มสื่อสาร และกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2541 – มีนาคม พ.ศ. 2544

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกันไป กล่าวคือ

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีราคาหุ้นอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และอัตราการใช้จ่ายทางการผลิต
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค และดัชนีราคาหุ้นอุตสาหกรรมดาวโจนส์
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มพาณิชย์ ได้แก่ อัตราการใช้จ่ายทางการผลิต ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง 3 เดือน และดัชนีราคาหุ้นอุตสาหกรรมดาวโจนส์
4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มสื่อสาร ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ปริมาณเงินในระบบตามความหมายแคบ และดัชนีราคาผู้บริโภค
5. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้ทำการศึกษาไม่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

ประทีสน์ ดันเจริญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดยทำการศึกษาตั้งแต่ช่วงที่ประเทศไทยได้เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 2540 จนถึงช่วงที่เศรษฐกิจไทยกลับมาฟื้นตัวและกำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2546 ด้วยวิธีการทดสอบแบบวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) โดยทำการศึกษาเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2542 กับช่วงหลังจากการเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2546 ซึ่งผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 กรณีตามช่วงของเศรษฐกิจ ผลการศึกษาในช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจพบว่า ดัชนีราคาหุ้นของผู้บริโภค ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศ งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคาร นั้นมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาในช่วงหลังวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจจะพบว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย นั้นมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม กับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศ และปริมาณเงินในความหมายแคบ มีความหมายในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อุมาภรณ์ ไทยเจริญ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ โดยศึกษาจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ดัชนีอุตสาหกรรม อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 14 วัน ดัชนีซื้อขายหุ้นในตลาดนิเคียดัชนีซื้อขายหุ้นในตลาดดาวโจนส์และอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชีของหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2546 โดยวิธี Vector Autoregressions (VAR) ผลการศึกษาพบว่าปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์จะส่งผลกระทบต่อมันเองมากที่สุด ร้อยละ 91.58 ดัชนีอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 3.72 อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 14 วัน ส่งผลกระทบต่อปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 0.30 ซื้อขายหุ้นในตลาดดาวโจนส์ส่งผลกระทบต่อปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 3.97 และอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชีของหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ส่งผลกระทบต่อปริมาณการซื้อขายหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 0.09

ชัยภัทร เลิศจารุโชคขจร (2551) ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มบริการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มบริการ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Secondary Time Series Data) รายเดือนตั้งแต่เดือนธันวาคม

พ.ศ. 2547 จนถึงเดือนเมษายน พ.ศ.2551 โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติในการสร้างสมการถดถอย
เชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--
OLS) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มบริการอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่
ดัชนีหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาท : ดอลลาร์
สหรัฐอเมริกา) ดัชนีดาวโจนส์ในเดือนปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยอาศัยข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) คือ ข้อมูลที่เป็นตัวเลขและใช้สถิติเพื่อที่จะศึกษาเชิงความสัมพันธ์ (Interrelationship Studies) ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อดูว่าตัวแปรดังกล่าวมีการผันแปรคล้อยตามกันหรือผันแปรตรงกันข้ามกันและมีค่าความยืดหยุ่น (Elasticity) มากหรือน้อยเท่าใด

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีผู้อื่นเก็บรวบรวมไว้แล้ว จึงไม่มีการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire) จากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ ผู้วิจัยสามารถหาได้จากหน่วยงานต่างๆ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามหลักการเก็บข้อมูลทางสถิติอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ ข้อมูลที่เก็บจะต้องไม่ต่ำกว่า 30 หน่วย ซึ่งเป็นขั้นต่ำตามหลักสถิติอนุมาน (inference statistics) (รัชกมล กบิลจิตต์, 2549)

3.3 ประเภทของข้อมูลที่ใช้

งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time series) โดยจะใช้ข้อมูลรายไตรมาสและมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2543 – ไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 ซึ่งมีจำนวนข้อมูลทั้งสิ้น 32 หน่วย ซึ่งมีความถูกต้องตามหลักสถิติอนุมาน เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกใช้ข้อมูลรายไตรมาสเนื่องจากข้อมูลรายไตรมาสนั้นสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนทุกตัวแปรและมีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศนั้นมีเพียงข้อมูลรายไตรมาสและรายปีเท่านั้นซึ่งถ้าใช้ข้อมูลรายปีจะทำให้จำนวนข้อมูลที่ได้นั้น

น้อยเกินไป โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญจากหลายแหล่ง สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 3.1: ตารางสรุปการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล	ช่วงเวลา	ประเภทข้อมูล
SETHELTH	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	รายไตรมาส จากไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2553	ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์โดยถูกแปลงเป็น log ฐาน 10
GDP	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รายไตรมาส จากไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2553	มูลค่า GDP แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
นักท่องเที่ยวต่างชาติ	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายไตรมาส จากไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2553	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
ดัชนีค่าเงินบาท	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายไตรมาส จากไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2553	ดัชนีค่าเงินบาท แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	กระทรวงพาณิชย์	รายไตรมาส จากไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2553	ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค แปลงค่าเป็น log ฐาน 10

จากข้อมูลในตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่าตัวแปรทุกตัวมีจำนวนช่วงเวลาทั้งหมด 32 ไตรมาส ซึ่งเกิน 30 ช่วงเวลา ถือว่าข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำไปใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน และดำเนินการวิจัย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่า Log นั้น จะส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถสะท้อนถึงค่าความยืดหยุ่นของผลกระทบระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตามได้
2. การแปรข้อมูลเป็นการช่วยเพิ่มโอกาสให้ผลการวิเคราะห์ไม่ละเมิดข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์เชิงถดถอย กล่าวคือ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ หรือ Heteroskedasticity (Enders, 1995)

3.4 เครื่องมือในการค้นข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการสืบค้นที่หลากหลาย ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2: ตารางสรุปเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล

ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ค้น	หมายเหตุ
SETHELTH	Internet เข้า website www.setsmart.com	ผู้วิจัยใช้ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554
GDP	Internet เข้า website www.nesdb.go.th	
นักท่องเที่ยวต่างชาติ	Internet เข้า website www.bot.or.th	
ดัชนีค่าเงินบาท	Internet เข้า website www.bot.or.th	
ดัชนีความเชื่อมั่น ผู้บริโภค	Internet เข้า website www.bot.or.th	

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาขนาดของความสัมพันธ์ และพยากรณ์ค่าของตัวแปรตาม โดยใช้ตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษา โดยจะแสดงผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

3.5.1 One-way ANOVA การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อใช้วิเคราะห์แบบจำลอง โดยรวมว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่

3.5.2 R-square ความสามารถของกลุ่มตัวแปรต้นที่อธิบายตัวแปรตาม ถ้าหากว่า R-square มีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่ามีความสามารถในการอธิบายในอัตราสูงถึงสูงมาก

3.5.3 ผลการทดสอบค่า t-test เป็นการทดสอบสมมติฐานว่าตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ถ้าหากว่าผลการทดสอบ t-test $\geq |1.96|$ ซึ่งสะท้อนว่า ตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

ถ้าหากว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรต้นมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าตัวแปรต้นเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย ในทางกลับกัน ถ้าค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรต้นมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าตัวแปรต้นเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการทดสอบ Heteroskedasticity หรือ ปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ โดยการใช้ White test no cross term เพื่อหาว่าความแปรปรวนมีค่าคงที่หรือไม่ และผู้วิจัยจะใช้ Unit Root Test เพื่อทดสอบว่าค่าความคลาดเคลื่อนของสมการ Multiple Linear Regression มีค่าหนึ่งหรือไม่ หากผลทดสอบ Augmented Dickey-Fuller มีนัยสำคัญ โดยค่า Prob. น้อยกว่า 0.01 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีความนิ่ง สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรต้น และตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว (Enders, 1995)

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจนเสร็จสิ้นแล้ว ผลการวิเคราะห์ จะแสดงในบทที่ 4

3.6 สรุปการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจะสรุปในบทที่ 5 โดยจะเน้นในประเด็นการทดสอบสมมติฐานเป็นหลัก ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นี้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในอดีต เพื่อหาความคล้ายคลึง และความแตกต่างที่เกิดขึ้น และในท้ายที่สุด ผู้วิจัยจะใช้ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต และนำไปประยุกต์ใช้ในทางธุรกิจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ดัชนีราคาหุ้นกลุ่ม การแพทย์ กับตัวแปรต้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ (Tourist) ดัชนีค่าเงินบาท (REER) และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) ในการ วิเคราะห์ได้ใช้รูปแบบสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติและหา ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป
- ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป

ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ากลาง (Median) ค่าพิสัย (Range) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการคำนวณสามารถสรุปได้ดังนี้

ตาราง 4.1: สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป

ข้อมูล	Mean	Median	Range	Maximum	Minimum
HEALTH(ดัชนี)	655.58	711.77	941.90	1,115.56	173.66
GDP (ล้านบาท)	1,017,241.28	1,023,141.50	357,353.00	1,189,068.00	831,715.00
Tourist (คน)	3,313.56	3,306.02	3,210.93	4,659.75	1,448.82
REER (ดัชนี)	94.98	96.46	19.43	105.32	85.89
CCI (ดัชนี)	25.80	19.60	52.30	60.90	8.60

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบสมมติฐานแบบ Multiple Linear Regression ผู้วิจัยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\text{SETHELTH} = \beta_0 + \beta_1 \text{GDP} + \beta_2 \text{TOURIST} + \beta_3 \text{REER} + \beta_4 \text{CCI}$$

โดยที่กำหนดค่าให้

SETHELTH = ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

β_0 = ค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_4$ = ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระ (Beta)

GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

TOURIST = จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

REER = ดัชนีค่าเงินบาท

CCI = ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 รวมถึงการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity) และค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการอีกด้วย โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: สรุปผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติของสมการ Multiple Regression

R-squared	0.829416	Mean dependent var	2.769319
Adjusted R-squared	0.804144	S.D. dependent var	0.221642
S.E. of regression	0.098089	Akaike info criterion	-1.663284
Sum squared resid	0.259779	Schwarz criterion	-1.434263
Log likelihood	31.61255	F-statistic	32.81985
Durbin-Watson stat	0.610233	Prob(F-statistic)	0.000000

1. One-way Anova เนื่องจากผลการทดสอบ F-Statistic มีค่าเท่ากับ 32.81985 ซึ่งมากกว่าค่าตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 2.814 แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

2. R Square เนื่องจากค่า R Square ที่คำนวณได้คือ 0.829416 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว คือ GDP TOURIST REER และ CCI มีความสามารถที่จะอธิบายตัวแปรตามได้ประมาณ 83% ซึ่งถือมีความสามารถในการอธิบายอยู่ในระดับที่สูง

3. ในส่วนของการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตามโดยทำการทดสอบค่า T – test ว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการวิจัยนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3: สรุปผลการวิเคราะห์ค่า Coefficient , Std. Error , t-Statistic , Prob.

Dependent Variable: SETHELTH

Method: Least Squares

Date: 04/08/11 Time: 14:24

Sample: 2003Q1 2010Q4

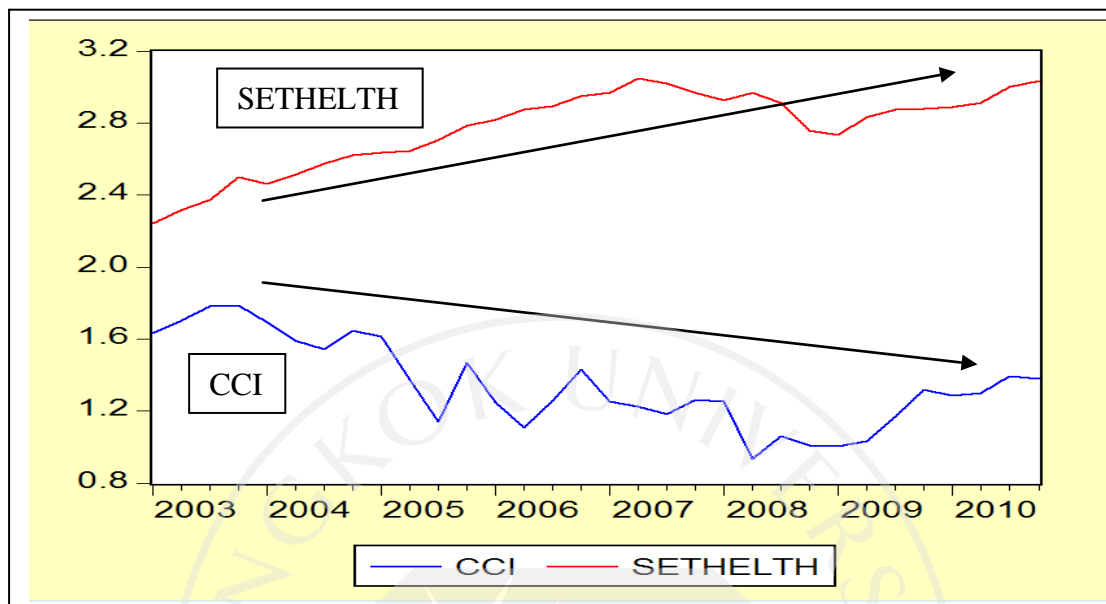
Included observations: 32

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-19.26244	8.339032	-2.309913	0.0288
GDP	1.801434	1.192881	1.510154	0.1426
CCI	-0.227410	0.094918	-2.395856	0.0238
REER	2.813004	1.265936	2.222074	0.0348
TOURIST	0.157918	0.347589	0.454322	0.6532

จากตาราง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้ดังนี้

1. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) มีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHLTH) ในทิศทางตรงกันข้าม และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 83% เนื่องจากค่า t – Statistic = -2.395856 กล่าวคือ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ลดลง -0.227410% จากกราฟแสดงให้เห็นว่าในปี 2003 – 2008 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงเรื่อยๆ แต่ดัชนีหุ้นกลุ่มการแพทย์กลับสูงขึ้นเรื่อยๆ ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

ภาพที่ 4.1: กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHELTH) และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI)

2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHELTH) เนื่องจากค่า t -Statistic ที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติได้นั้น จะต้อง $\geq \pm 1.96$ ซึ่งค่า t -Statistic ที่คำนวณออกมาได้นั้นมีค่าเพียง 1.510154 จึงสรุปได้ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและทำให้ต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. ดัชนีค่าเงินบาท (REER) มีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHELTH) ในทิศทางเดียวกัน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 83% เนื่องจากค่า t -Statistic = 2.222074 กล่าวคือ ดัชนีค่าเงินบาท เพิ่มขึ้น 1 % จะทำให้ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ เพิ่มขึ้น 2.813004 %

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (Tourist) ไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHELTH) เนื่องจากค่า t -Statistic ที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติได้นั้น จะต้อง $\geq \pm 1.96$ ซึ่งค่า t -Statistic ที่คำนวณออกมาได้นั้นมีค่าเพียง 0.454322 จึงสรุปได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและทำให้ต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สำหรับการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity) ของสมการ Regression สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4: ตารางทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

White Heteroskedasticity Test:

F-statistic	0.435501	Prob. F(7,24)	0.870074
Obs*R-squared	3.606563	Prob. Chi-Square(7)	0.823813

เมื่อพิจารณาค่า F-Statistic มีค่าเท่ากับ 0.435501 ซึ่งมีค่าน้อยกว่ากว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ 2.37 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าสมการ Multiple Linear Regression ที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ ไม่มีปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

สำหรับในส่วนของการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการ Regression สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 8: ตารางทดสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Error)

Null Hypothesis: ERROR has a unit root

Exogenous: None

Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=7)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-3.306637	0.0017
Test critical values:		
1% level	-2.641672	
5% level	-1.952066	
10% level	-1.610400	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

เมื่อพิจารณาจากค่า Prob. มีค่าเท่ากับ 0.0017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการ Multiple Linear Regression ที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้มีความนิ่งและผลการทดสอบ Augmented Dickey-Fuller Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) และดัชนีค่าเงินบาท (REER) มีความสัมพันธ์กันในระยะยาวกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ (SETHLTH)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ โดยยึดตามแนวทางวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ “เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์” โดยผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลรายไตรมาสจากไตรมาสที่ 1 ปี 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี 2553 การวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ Multiple Regression Analysis ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในแบบจำลอง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสรุปแนวคิดเรื่องเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics), การลงทุน (Investment) และได้อธิบายหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) รวมไปถึงการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต อันนำไปสู่การพัฒนากรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย และได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยทั้ง 4 สมมติฐาน โดยผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลผลิตขั้นต้นมวลรวมภายในประเทศมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์
2. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์
3. ดัชนีค่าเงินบาทมีผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์
4. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

สรุปในภาพรวม ผู้วิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่าตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจคือ ดัชนีค่าเงินบาท และ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ โดยดัชนีค่าเงินบาทมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ในท้ายที่สุดผลการศึกษานี้ สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ใช้ในการลงทุนในหุ้นกลุ่มการแพทย์ได้

5.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบผลการทดสอบสมมติฐานที่แสดงในบทที่ 4 กับงานวิจัยในอดีต เพื่อสะท้อนว่าผลการศึกษาค้างนี้มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากผลการศึกษาในอดีตอย่างไร และมีคำอธิบายชี้แจงอย่างไร ทั้งนี้ รายละเอียดของการอภิปรายผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ จักรพงษ์ ตรงมา (2551) ในประเด็นที่ว่า ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้น กล่าวคือ เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อทำให้ดัชนีราคาหุ้นเพิ่มสูงขึ้นด้วย แต่ผลการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ อย่างไรก็ตามตัวแปรตามที่นำมาใช้ในการทดสอบในงานวิจัยนี้คือ ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ในขณะที่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตจะเป็นการใช้ดัชนีราคาหลักทรัพย์โดยรวม (SET Index) เป็นตัวแปรตาม และช่วงเวลาของข้อมูลที่นำมาใช้มีความแตกต่างกันจึงอาจทำให้ได้ผลการทดสอบที่แตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลดัชนีหุ้นกลุ่มการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาจะพบว่าดัชนีหุ้นกลุ่มการแพทย์จะไม่ค่อยมีการเคลื่อนไหวตามภาวะเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นช่วงเศรษฐกิจขาขึ้น หรือว่าเศรษฐกิจตกต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ยังไม่มีผลงานวิจัยที่เหมือนหรือใกล้เคียงงานวิจัยนี้ ซึ่งผลการทดสอบของผู้วิจัยที่ได้ คือจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางเข้ามาเพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม ติดต่อธุรกิจหรือประกอบภารกิจใดๆ แต่การเดินทางเข้ามาเพื่อรักษาทางการแพทย์นั้นอาจยังมีสัดส่วนที่น้อยอยู่เมื่อเทียบกับข้างต้นจึงทำให้ไม่มีนัยสำคัญกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ดัชนีค่าเงินบาทมีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ คล้ายคลึงกับผลการศึกษาของ อุษสยา แพทย์เจริญ (2550) ในประเด็นที่ว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกล่าวคือ ดัชนีหมวดธนาคาร และดัชนีหมวดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของงานวิจัยที่ว่าดัชนีค่าเงินบาทมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ นอกจากนี้ยังสามารถ

กล่าวได้ว่าเมื่อดัชนีค่าเงินบาทมีค่าเพิ่มขึ้น แสดงว่าค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า มีความต้องการเงินบาทมากขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้มีปริมาณเงินเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น โดยอาจจะลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ส่งผลให้ดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ปรับเพิ่มขึ้นจากปริมาณเงินจำนวนมากที่เข้ามาด้วย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ คล้ายคลึงกับผลการศึกษาของ อารียา สุจริตธรรม (2544) ในประเด็นที่ว่า การทดสอบปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคซึ่งมีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเงินทุน กลุ่มธนาคาร กลุ่มพาณิชย์ และกลุ่มสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยนี้ที่สามารถอธิบายได้ว่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีความผลกระทบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ เพราะดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Confidence Index) หมายถึง เครื่องชี้วัดความรู้สึก (Sentiment) ของผู้บริโภคหรือประชาชนที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและในอนาคต (พรทิพย์ ธรรมเที่ยง, 2548) ดังนั้นดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคน่าจะมีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นในทางบวก

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาถึงอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อตัวแปรที่กำหนดขึ้นเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มการแพทย์ ดังนั้น อาจมีการพิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากขึ้นการเพิ่มตัวแปรเข้ามาในแบบจำลองเพื่อทำการทดสอบอย่างละเอียด น่าจะเป็นแนวทางที่น่าสนใจ เช่นความต้องการขอสินเชื่อของธุรกิจ เหตุการณ์ทางการเมือง เป็นต้น
2. อาจมีการนำผลการทดสอบสมมติฐานไปทดสอบใหม่ในอนาคตเพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากในปัจจุบันเรื่องของข้อมูลข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงอาจจะทำให้บางสิ่งบางอย่างที่มีความสำคัญในอดีต อาจจะมีค่าน้อยลงหรือไม่มีความสำคัญในอนาคต ในทางกลับกัน บางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีความสำคัญในอดีตอาจจะมีค่าน้อยลงมากขึ้นในอนาคตก็เป็นได้
3. ผู้วิจัยอื่นๆ สามารถใช้ข้อมูลที่แสดงในภาคผนวกเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอื่นๆ ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องได้ เช่น ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอาหาร ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มพาณิชย์ หรืออาจนำไปใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์รายตัวได้

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำธุรกิจ

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการทำธุรกิจ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษาตัวแปรทางเศรษฐกิจที่ได้ยกมา นักลงทุนสามารถที่จะนำเอาตัวแปรดังกล่าวไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกลุ่มการแพทย์ได้ โดยนักลงทุนควรที่จะให้น้ำหนักกับตัวแปรต่างๆ อย่างมีเหตุผลประกอบ โดยคิดว่าตัวแปรใดที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ มากหรือน้อยต่างกันอย่างไรและควรมีการพิจารณาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน นอกจากนี้ควรจะมีการพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น ราคาต่อมูลค่าทางบัญชี สถานการณ์ทางธุรกิจของบริษัท เป็นต้น เพราะตัวแปรที่นำมาทดสอบเป็นปัจจัยภายนอกทั้งหมด นักลงทุนควรมีการดูตัวเลขเชิงการเงินและสถานการณ์ทางธุรกิจประกอบกันซึ่งจะทำให้ผู้ลงทุนสามารถที่จะวิเคราะห์แนวโน้มราคาหุ้นได้ดีขึ้น

2. บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มการแพทย์สามารถที่จะนำเอาตัวแปรดังกล่าวไปใช้ประกอบการกำหนดกลยุทธ์ในการตัดสินใจในช่วงที่มีปัจจัยต่างๆ เช่นออกหุ้นเพิ่มทุนหรือการซื้อหุ้นคืน รวมไปถึงการออกตราสารอนุพันธ์ต่างๆ ที่อ้างอิงกับราคาหุ้น เช่น หุ้นกู้แปลงสภาพ เป็นต้น

บรรณานุกรม

หนังสือ

- ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์ (2550). *อุปสงค์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). *ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์*
(พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : บุญบริการพิมพ์.
- นันทิดา วัตราศรีสวัสดิ์ (2553). *เศรษฐศาสตร์มหภาค*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชย์.
- ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549). *ตัวชี้วัดสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการผลิต*. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ (2539). *การศึกษาพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศานิต เล็กมณี (2549). *เศรษฐศาสตร์มหภาค*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชย์.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2551). *การลงทุนในตราสารทุน*
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). *ทฤษฎีตลาดทุน*
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- วิทยานิพนธ์, สารนิพนธ์**
- กนกศักดิ์ ศรีมงคล (2543). *การใช้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เป็นเครื่องชี้นำเศรษฐกิจไทย*. สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรพงษ์ ตรงมา (2551). *การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนของดัชนีราคา
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์ของประเทศไทย*.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยภัทร เลิศจารุโชคขจร (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มบริการ*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประทีปสันต์ ต้นเจริญ (2546). *การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันวิสา วิโรจนารมย์ (2551). *การประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติใน
ประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง*. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษสยา แพทย์เจริญ (2547). *การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับดัชนี
หมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อาริยา สุจริตธรรม (2544). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรม
ต่างๆในตลาดหลักทรัพย์*. สารนิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
อุมาภรณ์ ไทยเจริญ (2548). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์*.
วิทยานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2554). *รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์*.
สืบค้นวันที่ 19 มกราคม 2554 , จาก <http://www.set.or.th/th/company/companylist.html>.
บริษัท บิสนิวส์ เอเอฟอี (ประเทศไทย) จำกัด (2551). *โปรแกรม Apex 4.20 Workstation for
Windows*. สืบค้น วันที่ 31 มกราคม 2554 , จาก <http://www.bisnews.com/th/>
บริษัท เซ็ทเทรดคอม จำกัด. (2554). *สรุปข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรม*. สืบค้นวันที่ 19 มกราคม
2554 , จาก <http://www.settrade.com/jsp?detail=INDUSTRY§or=COMM>.
พรทิพย์ ธรรมเที่ยง. (2548). *ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ดัชนีผู้ผลิต*. สืบค้นวันที่ 19 มกราคม 2554 ,
จาก <http://www.indexpr.moc.go.th/webboard/view.asp?ID=514&rep=2>.
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2546). *เศรษฐศาสตร์มหภาค*. สืบค้นวันที่ 29 มกราคม 2554 ,
จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/ECO/ECO0.htm>.

Book

Crouch, G. (1994). *International tourism demand*. New York: Journal of Travel.
Frederic, M. (2007). *Theory of purchasing power parity (PPP)*. New York: Rockefeller Center.
Freidman, M. (1996). *The modern quantity theory of money*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
Lim, C. (1997). *International tourism demand model*. New York: Annuals of Tourism.
Maslow , A.(1970). *Motivation (Psychology); Self-actualization (Psychology)*. New York: Harper
& Row .

ตาราง 1

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

QUARTER	GDP	TOURIST	REER	CCI	SETHLTH
Q1/2003	868,512,000	2,849.55	86.66	42.69	173.66
Q2/2003	831,715,000	1,448.82	87.26	50.6	207.79
Q3/2003	842,416,000	2,582.09	89.81	60.4	235.74
Q4/2003	925,523,000	3,123.99	88.61	60.9	316.39
Q1/2004	926,696,000	2,974.69	89.16	49.1	290.53
Q2/2004	886,473,000	2,536.56	87.23	39.1	325.69
Q3/2004	895,134,000	2,944.70	85.89	35.1	373.84
Q4/2004	979,922,000	3,194.76	86.91	44.3	416.85
Q1/2005	959,975,000	2,673.73	88.74	41	429.98
Q2/2005	928,361,000	2,506.81	86.65	23.7	442.51
Q3/2005	944,173,000	3,005.95	88.23	13.8	508.35
Q4/2005	1,025,510,000	3,330.45	88.93	29.4	607.8
Q1/2006	1,018,621,000	3,622.39	92.94	17.6	657.79
Q2/2006	975,690,000	3,109.88	94.17	12.8	752.51
Q3/2006	989,089,000	3,360.47	95.87	18	781.65
Q4/2006	1,071,104,000	3,729.06	98.78	26.9	890.9
Q1/2007	1,065,589,000	3,831.09	99.86	17.8	928.62
Q2/2007	1,020,773,000	3,123.66	101.61	16.7	1115.56
Q3/2007	1,043,868,000	3,450.77	99.69	15.2	1043.98
Q4/2007	1,128,796,000	4,058.71	99.42	18.3	926.53
Q1/2008	1,132,889,000	4,326.79	102.37	17.9	842.31
Q2/2008	1,073,963,000	3,549.57	101.27	8.6	927.32
Q3/2008	1,075,757,000	3,380.30	98.16	11.5	812.63

(ตารางมีต่อ)

Q4/2008	1,082,224,000	3,327.56	95.48	10.2	573.34
Q1/2009	1,053,066,000	3,645.33	97.56	10.1	539.63
Q2/2009	1,018,647,000	2,963.98	98.54	10.8	678.08
Q3/2009	1,045,615,000	3,284.48	97.05	14.8	745.45
Q4/2009	1,145,811,000	4,256.04	97.69	20.7	758.72
Q1/2010	1,179,635,000	4,659.75	100.88	19.3	771.33
Q2/2010	1,112,764,000	2,899.78	104.01	19.9	813.66
Q3/2010	1,114,342,000	3,693.67	104.71	24.6	1004.63
Q4/2010	1,189,068,000	4,588.49	105.32	23.8	1084.84

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552).

Quarterly Gross Domestic Product. สืบค้นวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 จาก

http://www.nesdb.go.th/Portals/0/eco_datas/account/qgdp/data2_09/AlltableQ2_2009.xls

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). *จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ*. สืบค้นวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553

จาก <http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=624&language=TH>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). *ดัชนีค่าเงินบาท*. สืบค้นวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553

จาก <http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=407&language=TH>

สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (2546). *ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค*. สืบค้นวันที่ 25

กุมภาพันธ์ 2553 จาก http://www.price.moc.go.th/price/fileuploader/file_cyc/index_cci.xls

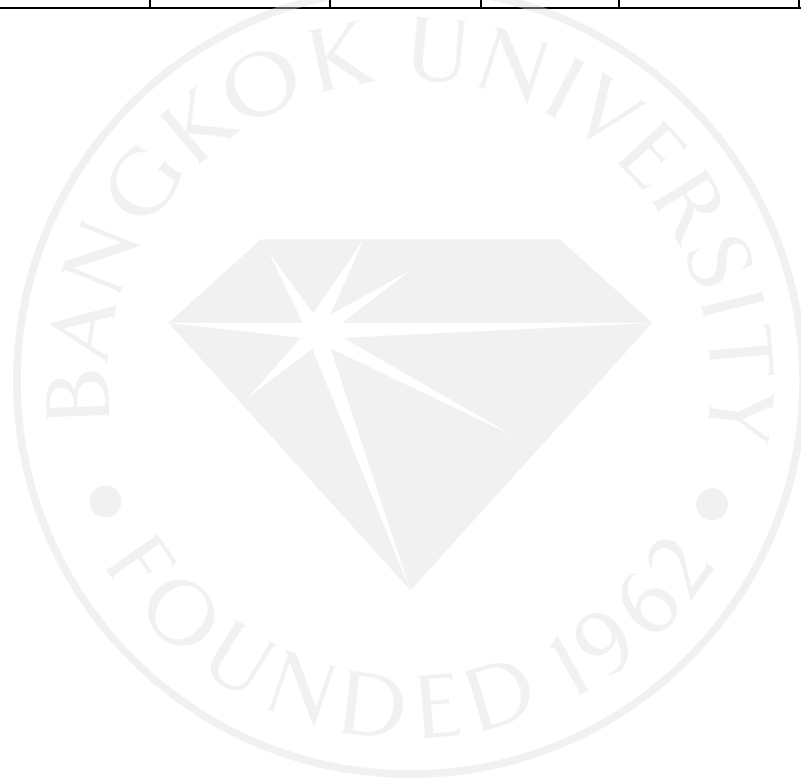
ตาราง 2

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาที่ถูกแปลงเป็น Log ฐาน 10

QUARTER	GDP	TOURIST	REER	CCI	SETHELTH
Q1/2003	8.938775823	3.454776282	1.9378187	1.630326	2.239699797
Q2/2003	8.919974534	3.161014432	1.9408152	1.704151	2.317624643
Q3/2003	8.925526607	3.411971376	1.9533247	1.781037	2.372433279
Q4/2003	8.966387216	3.494709635	1.9474827	1.784617	2.500222748
Q1/2004	8.966937288	3.473441713	1.9501701	1.691081	2.463190984
Q2/2004	8.947665512	3.40424514	1.9406659	1.592177	2.512804424
Q3/2004	8.951888053	3.469041056	1.9339426	1.545307	2.572685768
Q4/2004	8.991191508	3.504438238	1.9390697	1.646404	2.619979806
Q1/2005	8.982259923	3.427117549	1.9481194	1.612784	2.633448255
Q2/2005	8.967716888	3.399121418	1.9377686	1.374748	2.645923089
Q3/2005	8.975051577	3.477981752	1.9456163	1.139879	2.706162828
Q4/2005	9.0109399	3.522502918	1.9490483	1.468347	2.783760696
Q1/2006	9.008012625	3.558995206	1.9682027	1.245513	2.818087267
Q2/2006	8.989311854	3.492743631	1.9739126	1.10721	2.876512276
Q3/2006	8.995235372	3.526400023	1.9816827	1.255273	2.893012332
Q4/2006	9.029831641	3.571599371	1.994669	1.429752	2.949828959
Q1/2007	9.027589729	3.583322355	1.9993916	1.25042	2.967838033
Q2/2007	9.008929174	3.494663756	2.0069365	1.222716	3.047492934
Q3/2007	9.018645584	3.537916014	1.9986516	1.181844	3.018692179
Q4/2007	9.052615462	3.608388022	1.9974738	1.262451	2.966859486
Q1/2008	9.05418736	3.636165817	2.0101727	1.252853	2.925471957
Q2/2008	9.030989319	3.550175745	2.0054808	0.934498	2.967229627
Q3/2008	9.031714181	3.528955245	1.9919345	1.060698	2.909892851

(ตารางมีต่อ)

Q4/2008	9.034317161	3.522125895	1.9799124	1.0086	9.034317161	2.758412242
Q1/2009	9.022455591	3.56173685	1.9892718	1.004321	9.022455591	2.732096086
Q2/2009	9.00802371	3.471875269	1.9936126	1.033424	9.00802371	2.831280935
Q3/2009	9.019371805	3.516466622	1.9869955	1.170262	9.019371805	2.872418519
Q4/2009	9.059112987	3.629005701	1.9898501	1.31597	9.059112987	2.880081532
Q1/2010	9.07174765	3.668362617	2.0038051	1.285557	9.07174765	2.887240223
Q2/2010	9.046403067	3.46236505	2.0170751	1.298853	9.046403067	2.910442966
Q3/2010	9.0470185	3.567458092	2.0199882	1.390935	9.0470185	3.002006143
Q4/2010	9.075206692	3.66166979	2.0225109	1.376577	9.075206692	3.03536569

ตาราง 3

ผลการวิเคราะห์ค่าสมการถดถอย

Dependent Variable: SETHELTH

Method: Least Squares

Date: 03/28/11 Time: 19:17

Sample: 2003Q1 2010Q4

Included observations: 32

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-13.85814	4.878306	-2.840768	0.0085
CCI	-0.227410	0.094918	-2.395856	0.0238
GDP	1.801434	1.192881	1.510154	0.1426
REER	2.813004	1.265936	2.222074	0.0348
TOURIST	0.157918	0.347589	0.454322	0.6532
R-squared	0.829416	Mean dependent var		2.769319
Adjusted R-squared	0.804144	S.D. dependent var		0.221642
S.E. of regression	0.098089	Akaike info criterion		-1.663284
Sum squared resid	0.259779	Schwarz criterion		-1.434263
Log likelihood	31.61255	F-statistic		32.81985
Durbin-Watson stat	0.610233	Prob(F-statistic)		0.000000

ตาราง 4

ผลการวิเคราะห์ค่า Heteroskedasticity

White Heteroskedasticity Test:

F-statistic	0.411171	Prob. F(8,23)	0.902420
Obs*R-squared	4.003893	Prob. Chi-Square(8)	0.856772

Test Equation:

Dependent Variable: RESID^2

Method: Least Squares

Date: 03/28/11 Time: 19:32

Sample: 2003Q1 2010Q4

Included observations: 32

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	44.61507	72.19250	0.618001	0.5426
CCI	0.010401	0.128934	0.080666	0.9364
CCI^2	-0.010104	0.047584	-0.212350	0.8337
GDP	-15.24505	26.27390	-0.580236	0.5674
GDP^2	1.253259	2.193560	0.571335	0.5733
REER	0.746592	18.89840	0.039506	0.9688
REER^2	-0.179360	4.779928	-0.037524	0.9704
TOURIST	0.515349	1.428414	0.360784	0.7216
TOURIST^2	-0.067637	0.210263	-0.321678	0.7506
R-squared	0.125122	Mean dependent var		0.008118
Adjusted R-squared	-0.179184	S.D. dependent var		0.011400
S.E. of regression	0.012379	Akaike info criterion		-5.713383
Sum squared resid	0.003524	Schwarz criterion		-5.301144
Log likelihood	100.4141	F-statistic		0.411171
Durbin-Watson stat	1.446906	Prob(F-statistic)		0.902420

ตาราง 5

ผลการทดสอบค่า White Augmented Dickey-Fuller test

Null Hypothesis: ERROR has a unit root
 Exogenous: None
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=7)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-3.306637	0.0017
Test critical values:		
1% level	-2.641672	
5% level	-1.952066	
10% level	-1.610400	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(ERROR)
 Method: Least Squares
 Date: 03/28/11 Time: 19:33
 Sample (adjusted): 2003Q2 2010Q4
 Included observations: 31 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
ERROR(-1)	-0.403752	0.122104	-3.306637	0.0025
R-squared	0.259734	Mean dependent var		0.007138
Adjusted R-squared	0.259734	S.D. dependent var		0.072329
S.E. of regression	0.062231	Akaike info criterion		-2.684194
Sum squared resid	0.116182	Schwarz criterion		-2.637937
Log likelihood	42.60501	Durbin-Watson stat		1.739412

ประวัติผู้ศึกษา

นายอริวัฒน์ วงศ์ประไพโรจน์ เกิดเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เมื่อปีการศึกษา 2549 และศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2552 สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัท หลักทรัพย์ เคจีไอ ประเทศไทย (จำกัด) มหาชน ตำแหน่ง Sales Executive

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ ๒๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) อริวัฒน์ อวดปทุมโพธิ์ อยู่บ้านเลขที่ 160/๑๖
ซอย ลาดพร้าว ถนน ลาดพร้าว ตำบล/แขวง บางพร้าว
อำเภอ/เขต บางเขน จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10160
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว.....

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา คณะ บัณฑิตวิทยาลัย

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากัน โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ ปัจจัยทางธุรกิจที่มีผลกระทบต่อภาวะแวดล้อม
ของภาคบริการกรุงเทพ

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา งานให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาที่ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร. ชันนหา โชตธงาธิ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพัฒนวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(จินตนา สงแก้ว)

